

انبياء در ركاب شهریار

(این نوشتار به وحی الهی است)

ما پروردگار عالم هستی برای شبی که شهریارمان را قرین آرامشی نمادین میبینیم نوشتاری را تدوین میکنیم تا ایمانداران و دیگرانی را که سعادت رهبری شهریار ولی را پیدا میکنند با حقیقتی آشنا سازیم. اینگونه پیام در نوشتارهای دیگر با لفظی غیر از این آمده ولی در اینجا در رکاب شهریار ولی بودن انبیا را با نیتی بیان میداریم که پیش از این سابقه نداشته است. از محمد گرفته تا عیسی، موسی، و ابراهیم همه پیامبران خود را در موقعیتی نسبت به شهریار ولی میبینند که قابل مقایسه با قطره ای ست در برابر دریای بیکران. اگر محمد میدانست که در آینده ای که مبدأ آخرالزمان و قیامت صغری بشمار میرود مهر برین با علو و بزرگمنشی یک خدایگان بمیان میاید تا راه را برای ظهور مهدی و مسیحا هموار سازد روشی جداگانه در پیش میگرفت. ما این حقیقت را از پیامبر اکرم باز داشتیم زیرا نمیخواستیم خود را در برابر وجودی که در پی او میاید حقیر احساس نماید. چنین احساسی بی تردید بر نوع و نحوه مبارزه ای که برای تحقق اسلام در دنیا بخرج داد تأثیر میگذاشت و از برّندگی وی میکاهید. برعکس کاری که کردیم اینبود که به الهام بر محمد اینرا رساندیم که بالاترین سمت را در پیشگاه الهی از آن خود دارد و سمتی همطراز در اختیار برادر روحانیش علی ست. به شیعیانی که گرد علی را گرفتند و آنانی که در نسلهای بعد شیعیان بودند اینطور قلمداد کردیم که بالاتر و والاتر از محمد و علی و معصومانی که در رده ائمه اطهار قرار داشتند کسی نیست. حال این طرح را با قدم مبارک شهریار ولی مردود دانسته بر ایمانداران خاطرنشان میکنیم که موقعیت انبیاء الهی در برابر این فرزند چیزی جز خاکساری نبوده و نیست. حال که اینرا دانستید دل به عشق شهریار ولی سپارید تا نوری که در وجود فرزند نهاده است وجود شما را در بر گیرد. عالم اینرا بداند...